

AJUDANT A VIURE

Una verdadera espiritualitat: complementaris

En àmbits eclesials es reivindica molt allò de: «en les coses necessàries, unitat; en el dubtós, llibertat; i en tot caritat». És una manera d'entendre la vida que no hauria de ser només una estratègia per als temps de «vaques flaques» sinó que hauria de constituir una verdadera espiritualitat. El que passa és que practicar-ho demana també no tancar-se de manera defensiva i inflexible en les pròpies postures i fomentar amb perseverança i humilitat més diàleg, més capacitat d'escolta, més recerca en comú. Tots sabem que ningú es basta a si mateix i que la complementarietat és una necessitat en tot l'humà.

Cada persona, grup i/o comunitat, tenim particularitats innegables però tenim en comú que som (individualment i comunitària) «Església de (i en) Lleida» i, a la vegada, «ciutadans», membres d'una societat humana ben concreta i amb múltiples relacions socials, econòmiques, polítiques, culturals, etc. I això ens demana no ignorar pastoralment l'entramat humà en el que vivim. Distingir sí, però no separar la fe i la vida. La fórmula que es va fer famosa durant la transició espanyola («mútua col·laboració i sana independència») pot ser vàlida per a tots els temps.

Església del Sagrat Cor de Jesús de Raimat

Per exemple, els catòlics hem de contribuir decididament a educar en favor de la justícia, intentant que es descobreixin més i es practiquin millors valors com l'honradesa, la sinceritat, la pau, la convivència, la dimensió transcendent de la vida, i tot allò que vagi més enllà de les utilitats immediates i que contribueixi a ser millors i no tan sols a tenir més. Nosaltres no hem d'actuar fonamentalment «condicionats» per les urgències del moment però, si sabem acompanyar solidàriament els nostres conciutadans i encertem a presentar-nos així com uns testimonis creïbles de Jesús i del seu Evangeli, el nostre serà sempre un llevat capaç de fer fermentar qualsevol «pasta».

Jo animo als membres de l'Església de Lleida a continuar obrint-se per a anunciar i «donar testimoni, d'una manera senzilla i directa, del Déu revelat per Jesucrist» (EN,26). Les comunitats cristianes no són societats anònimes de tipus religiós: creure és incorporar-se a una tradició viva que sorgeix de Crist i dels Apòstols i arriba fins a nosaltres en la vida de comunió que és l'Església.

Intentem evangelitzar sense enfrontaments i oferint experiències positives de comunió i complementarietat que provoquin interrogants. I fem-ho sempre vinculats a l'Església, amb consciència de pertinença a aquesta Església concreta de Lleida, actuant com a membres vius i procurant transmetre fidelment el que aquesta Església creu, celebra i viu.

Rebeu cadascú la salutació del vostre germà bisbe.

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

Eucaristia a la Seu Vella de Lleida en el 730 aniversari de la seva consagració

El matí del diumenge 26 d'octubre, la Seu Vella de Lleida va acollir la celebració de l'Eucaristia, en commemoració del 730 aniversari de la seva consagració (30 d'octubre de 1278) i dins dels actes de la jornada dedicada a l'antiga Catedral, organitzats per l'Associació d'Amics de la Seu Vella. Fou presidida per Mn. Jesús Tarragona, president d'honor de l'entitat, i aplicada en sufragi dels 11 socis traspassats durant l'any, entre ells Mn. Màrius Rodrigo. El celebrant en la seva homília, va valorar l'ús religiós de la Seu Vella, com un deure i alhora un dret. La Coral Estel del Cercle de Belles Arts, dirigida per Gemma M. Naranjo, solemnitzà la litúrgia i cantà els Goigs de la Mare de Déu del Blau.

Benedicció d'una imatge de la Verge de Lourdes a la parròquia de Sant Martí de Lleida

La parròquia de Sant Martí de Lleida, va inaugurar el vespre de la vigília de la festa del Pilar, una imatge de pedra de la Mare de Déu de Lourdes, donada per una família de la parròquia, en commemoració del 150 aniversari de les aparicions.

Amb una mida aproximada d'uns dos metres d'alçada, ha estat decorada per Josep A. Ferrer i Lluís Capdevila, a semblança de la imatge que hi ha a la Gruta de les aparicions al santuari de Lourdes. Col·locada a l'exterior de la parròquia, en un lateral de la porta principal d'accés a l'església, és visible des de la cruïlla dels carrers Sant Martí i Camp Mart.

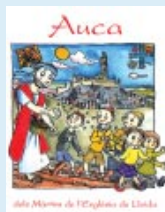
La iniciativa ha estat molt ben rebuda pels feligresos i devots de la Verge, així com per l'Hospitalitat de Lourdes de la diòcesi de Lleida, havent col·laborat par-

ticipant activament en els actes religiosos organitzats amb motiu de la seva inauguració i benedicció, que es féu amb aigua portada de la gruta de les aparicions del mateix santuari de Lourdes.

S'inicià amb un rosari de torxes molt participatiu, dirigit pels membres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes i feligresos de la parròquia. Els tres primers misteris es resaren dins de l'església i els dos restants a l'exterior, per cloure davant la imatge de la Mare de Déu que fou beneïda pel rector Mn. Vicenç Alfonso, acompanyat pel consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes, Mn. Ramon Galceran

Tot seguit se celebrà l'Eucaristia, solemnitzada per la Coral de l'Hospitalitat, que al final de la celebració canta el popular Avé de Lourdes.

II Aniversari de la cloenda del procés dels màrtirs

Dimarts 9 de novembre, a les 7.30 tarda a la catedral de Lleida, Eucaristia del II Aniversari del Procés dels 169 màrtirs de la diòcesi de Lleida, presidida pel bisbe Joan Piris. Coincidint amb aquest aniversari, la Comissió dels Màrtirs, ha editat l'«Auca dels Màrtirs de Lleida», amb textos de Mn. Francesc Martí i dibuixos de Pilarín Bayés. La publicació va dirigida als infants per donar-los a entendre què és un màrtir i pot utilitzar-se a les catequesis i classes de Religió.

Festa patronal a la parròquia de Sant Martí

Dimarts 11 de novembre, la parròquia de Sant Martí de Lleida celebra la seva festa patronal. A les 8 de la tarda, Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida Joan Piris, solemnitzada per la Coral de la Llar de Jubilats Bonaire i cloenda amb el cant dels «Goigs en lloança a sant Martí». Assistiran a la celebració la junta i pubilles del barri de Jaume I, honorant sant Martí com antic Patró del barri amb una ofrena de flors. Tot seguit, trobada conjunta de la parròquia i l'Associació de veïns.

LA DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DEL LATERÀ

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 47,1-2.8-9.12)

En aquells dies l'àngel em va fer tornar a l'entrada del santuari i vaig veure que sota el llindar del santuari que mira a l'orient, naixia, al costat dret, una font d'aigua, i s'escolava cap a l'orient, passant a l'esquerra de l'altar. Em va fer sortir per la porta del nord, em va conduir per fora fins a l'exterior de la porta que mira a l'orient, i vaig veure que l'aigua rajava del costat dret.

Llavors em digué: «Aquesta aigua corre per les valls orientals, baixa a l'Arabà i desemboca a la Mar Morta. Entra dins les aigües salades i les saneja. A tot arreu no penetrarà l'aigua d'aquest riu, hi viurà tota mena d'animals que neden dintre l'aigua, i el peix serà molt abundant, perquè on arriba aquesta aigua, la mar serà sanejada. Allà on arriba l'aigua del riu, tot viurà. A banda i banda del riu creixerà tota mena d'arbres fruiters. No perdran mai la fulla i sempre tindran fruit. Cada mes donaran fruits primers, perquè l'aigua que els rega neix del lloc sant. Els seus fruits donaran aliment, i les seves fulles seran un remei».

► Salm responsorial (45)

R. *Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, la mansió més sagrada de l'Altíssim.*

Déu ens és un castell de refugi, / una defensa ferma en hores de perill. / No temem res, quan se somou la terra, / quan les muntanyes s'enfonsen dins el mar. R.

Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, / la mansió més sagrada de l'Altíssim. / Déu hi és al mig, es manté ferma, / Déu la defensa abans que apunti el dia. R.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres, / la nostra muralla és el Déu de Jacob. / Veniu, mireu les gestes del Senyor, / les meravelles que fa sobre la terra. / A tot arreu ha fet cessar els combats. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,9b-11.16-17)

Germans, vosaltres sou un edifici construït per Déu. Jo, com a bon arquitecte, amb la gràcia que Déu m'ha donat, he posat el fonament, i d'altres continuen construint. Que cadascú miri bé com construeix. De fonament, ningú no en pot posar cap altre que el que està posat: Jesucrist.

¿No sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-22)

Quan s'acostava la pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia».

Llavors els jueus el van interrogar: «¿Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això? Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies?». Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 47,1-2.8-9.12)

En aquellos días, el ángel me hizo volver a la entrada del templo. Del zaguán del templo manaba agua hacia levante —el templo miraba a levante—. El agua iba bajando por el lado derecho del templo, al mediodía del altar. Me sacó por la puerta septentrional y me llevó a la puerta exterior que mira a levante. El agua iba corriendo por el lado derecho. Me dijo: «Estas aguas fluyen hacia la comarca levantina, bajarán hasta la estepa, desembocarán en el mar de las aguas salobres, y lo sanearán. Todos los seres vivos que bullan allí donde desembogue la corriente, tendrán vida; y habrá peces en abundancia. Al desembocar allí estas aguas, quedará saneado el mar y habrá vida dondequiera que llegue la corriente.

A la vera del río, en sus dos riberas, crecerán toda clase de frutales; no se marchitarán sus hojas ni sus frutos se acabarán; darán cosecha nueva cada luna, porque los riegan aguas que manan del santuario; su fruto será comestible y sus hojas medicinales.»

A la vera del río, en sus dos riberas, crecerán toda clase de frutales; no se marchitarán sus hojas ni sus frutos se acabarán; darán cosecha nueva cada luna, porque los riegan aguas que manan del santuario; su fruto será comestible y sus hojas medicinales.»

► Salmo responsorial (45)

R. *El correr de las acequias alegra la ciudad de Dios, el Altísimo consagra su morada.*

Dios es nuestro refugio y nuestra fuerza, / poderoso defensor en el peligro. / Por eso no tememos, aunque tiemble la tierra, / y los montes se desplomen en el mar. R.

El correr de las acequias alegra la ciudad de Dios, / el Altísimo consagra su morada. / Teniendo a Dios en medio, no vacila; / Dios la socorre al despuntar la aurora. R.

El Señor de los ejércitos está con nosotros, / nuestro alcázar es el Dios de Jacob. / Venid a ver las obras del Señor, / las maravillas que hace en la tierra: / pone fin a la guerra hasta el extremo del orbe. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,9c-11.16-17)

Hermanos: Sois edificio de Dios. Conforme al don que Dios me ha dado, yo, como hábil arquitecto, coloqué el cimiento, otro levanta el edificio. Mire cada uno cómo construye. Nadie puede poner otro cimiento fuera del ya puesto, que es Jesucristo.

¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-22)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convertáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.»

Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Sant Pau. Pintura de Rubens. Museu del Prado. Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): St. Lleó el Gran (MO): Tt 1,1-9 / SI 23 / Lc 17,1-6. Solsona: □ Dedicació de la Catedral.
- **dimarts**: St. Martí de Tous (MO): Tt 2,1-8.11-14 / SI 36 / Lc 17,7-10. ■ **dimecres**: St. Josafat (MO): Tt 3,1-7 / SI 22 / Lc 17,11-19. ■ **dijous**: Flm 7-20 / SI 145 / Lc 17,20-25. Si es vol: □ St. Leandre (MLI). Solsona: □ St. Lleó el Gran (MO). ■ **divendres**: 2 Jn 4-9 / SI 118 / Lc 17,26-37. ■ **dissabte**: 3 Jn 5-8 / SI 111 / Lc 18,1-8. Si es vol: □ St. Albert el Gran (MLI). ■ **diu-menge** vinent, XXXIII durant l'any (lit. hores: 1a. setm): Pr 31,10-13.19-20.30-31 / SI 127 / 1Te 5,1-6 / Mt 25,14-30.

L'estiu passat hi hagué alertes per la manca d'aigua. Sabem com n'és de necessària. El profeta Ezequiel ens mostra la font d'aigua que brolla del costat dret del santuari. Una aigua que saneja, rega, fecunda, dona vida, fa els arbres més ufanosos... sí, els arbres arriben a fer fruit dotze vegades l'any, alimenten i guareixen. I tot això perquè neix del santuari. Qui pogués acostar-se a aquest santuari!

Però és que ens queda tan lluny, com per no poder arribar-nos-hi. L'evangeli, el final, ens dona una primera resposta. *Destruïu aquest santuari, i jo el reconstruiré en tres dies... Es referia al santuari del seu cos.* Del costat dret de Jesús clavat

COMENTARI

L'aigua viva

en creu en brollà sang i aigua, l'aigua que renta el pecat. El Crist resuscitat ens és santuari, lloc d'accés a Déu. En ell podem presentar les nostres súplices al Pare, en ell podem cantar-li càntics de lloança, en ell ens podem deixar trobar per Déu.

Pau ens dona una segona resposta. El santuari, el temple de Déu som cadascun de nosaltres. Vostè, tu, jo... Per gràcia, perquè a Déu així li ha plagut, perquè ens ha fet fills en el Fill, perquè ens ha donat el Seu esperit que fa estada en nosaltres, en el nostre cor, en el nostre cos.

Hi ha una tercera resposta de nou en el relat evangèlic. Cal anar a un text del profeta Jeremies (7,11)

on també acusa els seus contemporanis de fer del temple una cova de lladres. A fora deixen de complir els manaments del Senyor i a dins es creuen segurs. Veure en un mateix, en l'altre el temple de Déu i creure en el Crist resuscitat, ens hauria de portar a actuar amb coherència, tant dins com fora del temple, tant quan ens reunim per l'eucaristia dominical, com en les nostres ocupacions quotidianes. Cercant de viure seguint el Crist podrem ser fets aigua fresca que vivifica per als qui ens envolten. Agraïrem l'aigua fresca que els germans ens donen? Serem aigua fresca per a ells?

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

Vetllar, tot esperant l'Espòs

Quan ja es va acabant l'any litúrgic, retorna el tema de la vigilància que caracteritza també el començament de l'Advent. Així s'estableix una continuïtat i una preparació plena de saviesa per tal d'anar assumint el missatge del temps que arriba. Aquesta pedagogia, plena de saviesa, és freqüent en l'any litúrgic.

Vetllar és el missatge de la paràbola de les deu noies assenyades —també n'hi ha deu de desassenyades. Aquestes noies assenyades personifiquen, mirant el futur, aquella «multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de totes les nacions, tribus, pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans» (Ap 7,9).

Són els sants canonitzats i la multitud d'homes i dones més o menys anònims de tots els temps, de totes

les condicions i de totes les edats, que frueixen i participen de la santedat de Déu. Les benaurances són el camí de la santedat perquè són el camí de Jesús. Més encara, les benaurances són el retrat espiritual del Senyor, de l'Espòs al que hem d'esperar vetllant i ben deserts.

Com podem fer-ho? La resposta és senzilla: escoltar la Paraula de Jesús perquè penetri en el nostre interior, com la llavor en terra bona per tal de poder-la fer vida. I, alhora, ser dòcils a l'acció de l'Esperit Sant en nosaltres perquè no ens quedem sense l'oli de l'esperança per a nosaltres i, si podem, per a donar-ne als altres.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Islam: arquetips llunyans i realitat complexa

La geografia i la història ens criden a viure amb els musulmans, abans que amb l'islam. Per això la confrontació entre Occident i islam es troba en l'articulació de la trobada, no en l'impacte global a què sembla que atrau la lògica d'algunes de les seves manifestacions més radicals.

El xoc binari entre dos mons correspon a arquetips llunyans i avui es poden vehicular còmodament amb els mitjans de comunicació.

Ens agraden massa les simplificacions. Potser ens hem d'acostumar a la complexitat, sobretot la del món musulmà. L'islam —tal com es repeteix sempre— és alhora religió, política i civilització. Quan reflexiono sobre l'islam, també jo, com tothom, experimento un sentit d'impotència. És una qüestió massa complexa: es tracta de mil milions de persones, de situacions polítiques d'allò més diferents... Quin islam? On? Quins musulmans?

No ens podem plantejar el problema de l'islam d'una manera indistinta i global. No es pot cedir a una visió simplificada de l'altre musulmà. No volem cedir a la simplificació, no per un comprensible temor, sinó per intel·ligència de la realitat. El «diàleg» no és una expressió bonista, llegat d'un catolicisme postconciliar (fins i tot, potser, de sentiments de culpa per les croades). No és la negociació sense prejudicis amb tots perquè ens deixin en pau en el nostre benestar.

El «diàleg» és la capacitat de mirar la diversitat de l'altre, d'intentar articular més relacions, de teixir un conjunt de relacions, d'entendre els interessos i l'orientació dels altres. La resta, és a dir, el futur, és el risc de la història davant del qual no tenim cap garantia.

Andrea Riccardi

(Conviure. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007, pàgs. 105-125)

SANTORAL

9. ✠ Diumenge: La Dedicació de la Basílica del Laterà. Festa del Santorist de Balaguer; Mare de Déu de l'Almudena (Madrid); sant Teodor, soldat mr. (s. iv).

10. Dilluns. Sant Lleó el Gran, papa (tosca, 440-461) i doctor de l'Església; sant Andreu Avel·lí (†1608), prev. teatí; sant Tiberi, mr.; santa Teopista, vg.

11. Dimarts. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. iii).

12. Dimecres. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.

13. Dijous. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. vi); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta; sant Nicolau I el Gran, papa (858 - 867); sant Homobò, comerciant de Cremona (†1197); santa Ennata

14. Divendres. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. Dissabte. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. xii), noble, patró d'Àustria.

ENTREVISTA

GABRIEL AMENGUAL

L'experiència religiosa

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB) és la primera institució docent en el camp teològic de tot el món que té el permís de la Congregació per l'Educació Catòlica per poder donar graus acadèmics (Diplomatura i Màster) de Teologia per via telemàtica. El curs 2007-08, l'ISCREB va comptar amb 730 alumnes, dels quals 367 van fer els estudis per Internet. Actualment, els matriculats en la modalitat virtual ja passen de 400. El Dr. Gabriel Amengual, catedràtic de filosofia a la Universitat de les Illes Balears i doctor en teologia per la Univ. de Münster, va impartir el propi curs 2 d'octubre la lliçó inaugural del curs, que porta per títol *El camí de l'experiència religiosa*.

Quina vigència té la cèlebre frase de Karl Rahner «el cristià del futur o serà un místic o no serà cristià»?

La té tota. Com mai, veiem que la nostra fe està mancada de qualsevol suport social i cultural i que, per tant, ha de néixer d'unes altres condicions, que no poden ser més que les que un es fabrica o cerca en ell mateix, en la seva vida i en el compartir, inclòs òbviament, i de manera que pot ser decisiva, el compartir de la comunitat cristiana i els mitjans que ella ens ofereix, des de la pregària personal fins a la litúrgica, passant també però, per tota la vida quotidiana, en especial pel servei al proïsme.

Què és primer l'experiència o el coneixement?

Crec que no es pot posar un primer i l'altre després. L'experiència es té sempre en un context de coneixement, a l'interior del qual assimilem, interpretem i valorem l'experiència. D'aquí la importància de la cultura, de la cultura religiosa en general, i de la cristiana i catòlica en particular, perquè només a partir d'ella podem tenir l'experiència com a cristians. Altrament cercarem explicacions supersticioses, esotèriques, que avui abunden, degut, almenys en part, a la ignorància religiosa.

Com s'obté l'experiència religiosa?

Vivint la pròpia vida cara a Déu, vivint la nostra vida en referència a Déu, aleshores tot es pot convertir en experiència religiosa, tota la nostra acció, tota la nostra vida. De manera semblant a com un enamorat, per al qual tota la seva vida pot ser una vivència de l'enamorament, perquè tot ho viu en referència a l'altre. Allò decisiu és aconseguir l'actitud que podríem anomenar religiosa, per tal que tot sigui referenciat a Déu. Aquesta actitud religiosa no és més que la relació de l'home amb Déu, que per a nosaltres, cristians, s'ha fet tan proper en Jesús, el Crist, el qual, a més, ens ha mostrat com fer-ho, vivint i mirant el món i la vida des del Déu-Abbà.

Oscar Bardají i Martín

ENVIADO AL MUNDO

Pablo en Jerusalén

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Habían transcurrido unos tres años desde su conversión. Pablo hubiera podido subir antes a Jerusalén, a tomar contacto con los que eran apóstoles antes que él. Pero antes hubiera podido contarles sólo una experiencia; ahora (seguro que le acompañaba algún testigo) podía hablar de las conversiones que había realizado y de las persecuciones que había sufrido: dos signos que le acreditaban como apóstol de Jesucristo y como portador de su cruz.

En Damasco y en Petra ya le habían contado cosas sobre la vida de Jesús. Pero, como apóstol, tenía que entroncar con el primero de la lista, Pedro, la Roca, que había recibido de Jesús el encargo de confirmar a sus hermanos.

Pedro le dedicó quince días de su vida, ciertamente no ociosa: tenía mucho que contarle, sobre Jesús, sobre las apariciones del Resucitado, sobre los primeros pasos de la Iglesia. Pero Pablo también tenía algo que contar: las experiencias de Damasco y la aventura de la predicación a los gentiles.

Por supuesto que se encontraron en la celebración de la Eucaristía, aquel memorial que Cristo les había legado la víspera de su pasión (si en aquellos quince días no hubiera habido Eucaristía, Pablo no habría dicho nunca que había recibido aquel encargo de parte del Señor).

Hablaron sin duda de la conversión de los paganos. Nadie creyó que Cristo hubiera muerto sólo por los judíos, pero en Jerusalén los judíos tenían la prioridad, porque la Nueva Alianza, según la profecía de Jeremías, tenía que realizarse «con la casa de Israel y la casa de Judá». Los demás se incorporarían luego como ramas que se injertan en un tronco.

Jordi Sánchez-Bosch

AGENDA

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Pregària per les Vocacions a la Catedral.—Diumenge 9 de novembre, 6 tarda, a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, Pregària per les Vocacions.

Visita del bisbe ucraïnès Hlib Lonchyna.—Dilluns 10, visita a Lleida de Mons. Hlib Lonchyna, bisbe de Baeta, Ucraïna, visitador apostòlic dels ucraïnesos catòlics residents a Espanya.

Conferència de Vida Creixent.—Dimarts 11, 5 tarda a l'IREL, conferència «El valor de la concepció i de la vida», a càrrec d'Antoni Sainz.

Trobada del Sr. Bisbe amb el Consell Tècnic de l'IREL.—Dimecres 12, 4 tarda, trobada del bisbe Joan Piris amb el Consell Tècnic de l'IREL.

Cadena de Pregària per les Vocacions.—Dijous 13, participació de la diòcesi de Lleida a la Cadena de Pregària per les Vocacions, amb actes a les parròquies i comunitats. Cloenda el diumenge 23, 6 tarda a la Catedral amb una solemne pregària vocacional.

Curs «La mirada del cinema».—Dijous 13, 4.30 tarda a l'IREL, projecció «Cinderella Man», a càrrec de Carles Sió.

Cicle «La Justícia» de l'IREL.—Dijous 13, 7.30 tarda a l'IREL, conferència «La raó en la Justícia», per Teresa Peralta, professora de Dret de la UdL.

Curs «Crisi i esperances en el món del treball».—Divendres 14, 7 tarda a l'IREL, «Funcionament del mercat de treball», per Rafael Allepuz, (Justícia i Pau).

Taula Rodona: Cos, afectivitat i espiritualitat.—Divendres 14, 8 tarda a l'Acadèmia Mariana, xerrada-col·loqui: «La teologia del Déu-Amor: Cos, afectivitat i espiritualitat. De la condemna a la tendresa», amb la participació de Siro López, llicenciat en teologia i Belles Arts; Ramon Prat, teòleg i director de l'IREL; Carles Sanmartín, sacerdot i missioner.

Vetlla de Joves a la parròquia del Pilar.—Divendres 14 (2n divendres de mes), de 10 a 11.30 de la nit, a la parròquia del Pilar (Passeig de Ronda 167 de Lleida) Vetlla de Joves, amb Exposició del Santíssim, i rosari de joves. Organitza: Grup Joves del Pilar.

Trobada de Voluntaris de Càritas.—Dissabte 15, de 9.30 a 12.30 del matí Trobada de Voluntaris de Càritas, a la seu de Càritas Lleida, plaça Sant Josep 2, amb les intervencions entre altres del director Ramon Baró, el consiliari germà Benet Arbués i l'assistència del Sr. Bisbe.

Curs «Comunicació i afectivitat».—Dissabte 15, de 9 del matí a 6.30 de la tarda i diumenge 16, de 9 del matí a 2 de la tarda, curs «El dret a la tendresa», a càrrec de Siro López. Informació i inscripcions: Acadèmia Mariana (c/ Acadèmia 17). Tel.: 973 266 161 o delegació de Missions (Canonge Brugulat 11). Tel.: 973 267 639.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

Lliçó inaugural del nou curs de l'IREL a la sala d'actes de la UdL

El 15 d'octubre la Sala d'Actes del Rectorat de la Universitat de Lleida, va acollir la inauguració del nou curs acadèmic de l'IREL. A l'inici de l'acte, el seu director Mn. Ramon Prat digué que l'Institut treballa per fer possible el diàleg entre fe i cultura: «...per a què la creació i la redempció es trobin». Destacà la col·laboració de l'IREL amb institucions com la UdL, l'IEI, la Paeria i la Fundació Joan Maragall: «pedagogia de com treballar en cooperació institucional en aquest objectiu» digué. Féu també història dels 18 anys de funcionament, destacant que ja són 104 els diplomats i 33 els llicenciats que han sortit de l'Institut, afirmant alhora que l'objectiu final de l'IREL són els Agents de Pastoral. Finalment convidà a tothom a formar part dels «Amics de l'IREL», com una bona eina per col·laborar amb l'Institut que definí com: «...una comunitat universitària cristiana, un espai creient per a créixer com a persona íntegrament».

El filòsof Josep M. Esquirol, professor de Filosofia de la Universitat de Barcelona, impartí la Lliçó inaugural amb el tema «La Justícia: Imatge, sentit i fonament». Amb ella, s'estrenava el Cicle de Conferències de l'IREL dedicat enguany a la Justícia. Esquirol es referí a l'equilibri, igualtat i imparcialitat; com a sentit, imatge i fonament de la Justícia; asseverant que la Justícia està al servei de la igualtat, fonament alhora de la Declaració Universal dels Drets Humans. Josep M. Esquirol aprofundí en l'amor cristià com un referent de la Justícia: «...que pot sorgir, no solament de l'interès racional, sinó de l'amor i l'estima. L'afany per la Justícia, sovint prové de l'amor i en la tradició cristiana l'amor és també caritat, que és la justícia del cor, l'autèntica solidaritat».

Tot seguit es procedí al lliurament de les orles a la X promoció de diplomats en Ciències Religioses i a la V d'Agents de Pastoral i les beques a la VI promoció de llicenciats.

El degà de la Facultat de Teologia de Catalunya Armand Puig, en la seva intervenció abans de la cloenda de l'acte, qualificà la tasca de l'IREL com «justa, precisa i adequada», dient que calia vetllar per la seva continuïtat rotunda, avalada per la important contribució a la societat i a l'Església de Lleida: «L'IREL, ha fet possible el diàleg entre cultura i fe», afirmà alhora que féu esment a la «tasca ingent de Mn. Prat i amb ell la de molts altres, evidenciant com des de l'òptica evangelitzadora es pot aglutinar molta gent». El rector de la Universitat de Lleida Joan Viñas, va valorar la tasca «eficaç i actual» de l'IREL i la seva vinculació amb el món

universitari. Finalment el bisbe Joan Piris, que per primera vegada presidia aquest acte, abans de donar per inaugurat el nou curs acadèmic, agraí també a les institucions la seva col·laboració amb l'IREL: «...suport que per si sol és ja suficient aval de la seva continuïtat». El Sr. Bisbe digué que «l'Institut compleix amb generositat la seva missió de formar en la fe i de construir ponts entre aquesta fe i la cultura».

Festa de la beata M. Anna Mogas a la parròquia de Sant Pau

La parròquia de Sant Pau de Lleida, va acollir un tridu de preparació a la festa (6 d'octubre) de la beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, fundadora de les religioses franciscanes de la Mare del Diví Pastor, presents a Lleida a l'Hospital Arnau de Vilanova i la residència «La Milagrosa». A l'ombra d'aquest institut religiós va néixer una fundació laïcal, que a Lleida té dos grups formats per laics de diverses parròquies, que segueixen el carisma de sant Francesc d'Assís i M. Anna Mogas (senzillesa, fraternitat, alegria, oració i amor per l'Església). El rector Mn. Joaquim Lax, va presidir les celebracions en honor de la Beata, que van cloure amb la veneració de la seva relíquia.

Concert de la coral africana Santa Trinidad en homenatge a Mn. JuanMa Bardají

El Teatre de l'Acadèmia Mariana, ple de gom a gom, va acollir el 18 d'octubre, un concert de la Coral Santa Trinidad de la parròquia de Sant Andreu del barri antic de Lleida, en homenatge a mossèn Juanma Bardají recentment traspassat. La Coral, formada per 15 components, la majoria d'ells de Guinea Equatorial, va delectar al públic amb les cançons i ritmes africans i els temes propis de la litúrgia, que cada diumenge interpreten a la missa de 12, a la parròquia de Sant Andreu del barri antic de Lleida. Durant les pauses, intervingueren un familiar de Mn. JuanMa i Manuel Rodríguez, en nom de la parròquia. Tots dos esmentaren amb paraules plenes d'emoció, els fets més puntuals de la vida de mossèn Juanma i el seu compromís pels més febles, sobretot els infants i els joves.

Nomenaments

Mn. Àngel Moril Zuferrí, rector de Gimenezells
Mn. Jaume Pons Bosch, rector de Vilanova de Segrià
Mn. Amadeu Carrera Loan, arxiprest de «Segrià-La Noguera»
Mn. Francisco José Ribas Fraguero, responsable de l'atenció pastoral del col·legi Mirasan de Lleida

VISITA DEL OBISPO AUXILIAR DE IASI A LLEIDA

La alegría de un pastor que está entre nosotros

Fueron necesarios sólo tres días, del 9 al 11 de octubre de 2008, para que los fieles católicos rumanos de Lleida, España, se dieran cuenta de la gran importancia y beneficio que les ha reportado la estancia de un Pastor en medio de ellos. En este caso la visita del obispo auxiliar de Iasi, Mons. Aurel Perca, que ha cumplido esta misión.

Alegria, primero por el encuentro con los fieles que viven en Lleida: en el primer día con los rumanos en la iglesia de San Juan, donde se celebra la misa en lengua rumana los martes, jueves y viernes por la tarde. Al día siguiente, con la comunidad parroquial de nuestra Señora del Carmen en la misa concelebrada con el vicario general, Mn. Joan Ramon Ezquerro, y el párroco del Carmen, Mn. Joan. Finalmente, el encuentro con el obispo de la diócesis, Mons. Joan Piris

Frígola, nuevo obispo de Lleida, encuentros que han producido para todos alegría y enriquecimiento espiritual.

Esta alegría se completó el día 11 de octubre, cuando el obispo Aurel celebró la misa solemne en la ige-

sia parroquial del Carmen, impartiendo el sacramento de la Confirmación a 21 jóvenes procedentes de Lleida, Tarragona, Reus y Vielha. La santa misa fue precedida de un encuentro con toda la comunidad, donde tuvimos ocasión de hablar de nuestra vida espiritual, personal y pastoral con todas sus circunstancias, favorables y desfavorables, con las que nos encontramos.

Damos gracias a Dios por los dones que nos ha prodigado la visita de nuestro Obispo a quien pedimos que testimonie nuestro cordial saludo a las diversas comunidades que visitará en España y de un modo especial, cuando vuelva a Rumanía, al señor obispo Mons. Petru Gherghel.

Padre Adrián Burca
Responsable de la pastoral con los católicos rumanos en Lleida